

"Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky." (Žid.13:8)

OBĚŽNÝ DOPIS

Prosinec 2006

Volání k probuzení

"Aj, Já přijdu brzy ..."

"Amen: Přijď Pane Ježíši!"

"Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky." (Žid.13:8)

OBĚŽNÝ DOPIS

Prosinec 2006

Milovaní bratři a sestry, velice srdečně vás všechny zdravím v dráhém jménu Pána Ježíše Krista slovem z Řím.9:24-26:

*"Kterých i povolal, totiž nás, netoliko z Židů, ale také i z pohanů, jak i skrze Ozeášu dí: Nazvu **nelid svůj lidem svým** a nemilou milou. A stane se, že místo toho, kde řečeno bylo jim: **Nejste vy můj lid, tu nazváni budou synové Boha živého.**" (Oz.2:1)*

Před ustanovením světa bylo Božím úmyslem, mít syny a dcery. Adam byl syn Boží stvořený k obrazu Božímu, Ježíš Kristus, ten druhý Adam - Duchem zplozený Boží Syn, obraz Boha (2.Kor.4:4; Žid.1:3). Narození Syna Božího je předpověděno v celém Starém Zákoně, naplnění nastalo na počátku Nové Smlouvy (Mat.1:18-25; Luk.2:1-14). V Synu jsme všichni přijati jako synové a dcery Boží a vráceni do svého původního postavení. *"...předzřídív nás k zvolení za syny skrze Ježíše Krista pro sebe, podle dobře **libé vůle své.**" (Ef.1:5).* Pro všechno, co Bůh ve Svém spásném plánu určil, nám dal zaslíbení, a všichni, kteří opravdu věří, prožívají jejich naplnění.

Abraham uvěřil tomu, co mu Bůh zaslíbil, a nenechal se zmást nevěrou (Řím.4). Tak nakonec prožil naplnění toho, co se z lidského hlediska zdálo být nemožné. Opravdově věřící jsou semenem Abrahama: ani oni se nenechají zavést nevěrou do bludu, neboť jsou sami dětmi zaslíbení: *"My jsme tedy, ó bratří, tak jako Izák, **synové zaslíbení.**" (Gal.4:28).*

Boží zaslíbení zůstávají, nepohnou se na věky; Ježíš krví zpečetil, co ve Slově slibuje. Ve všech zaslíbeních je absolut, Boží jistota, která vůbec nepřipouští, že by mohla vyvstat nějaká pochybnost (2.Kor.1:20).

Bůh ten Pán se za to, co zaslíbil, dokonce zaručil přísahou: *"**Bůh zajiště zaslíbení čině Abrahamovi, když neměl skrze koho většího přísahat, přísahal skrze sebe samého...**"* Táž přísaha platí pro nás: *"...a tak Bůh **chteje dostatečně ukázati dědicům zaslíbení neproměnitelnost rady své, vložil mezi to přísahu.**" (Žid.6:13-20).* Amen. Amen.

Bohu se jedná o uskutečnění spásné rady, nejprve o církve Ježíše Krista, o syny a dcery, o Jeho lid, který si vyvolil za vlastnictví. Všemohoucí Bůh/Elohim, který se již v celém Starém Zákoně zjevoval jako Pán/Jahve a tak se jako Neviditelný zjevil viditelně, putoval

v zahradě Eden, navštívil Abrahama a mluvil k prorokům, tentýž Bůh, kromě něhož žádného není, se zjevil jako Otec v nebi a zde na zemi ve Svém jednorozeném Synu: *"Ale když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého učiněného z ženy, učiněného pod zákonem, aby ty, kteří pod zákonem byli, vykoupil, abychom právo synů přijali."* (Gal.4:4-7).

Jeho plán s lidstvem je nám stále znovu předkládán před oči: *"Slušelo zajisté na toho, pro kteréhož jest všechno, a skrze kteréhož je všechno, aby mnohé syny k slávě přiveda, vůdce spasení jejich skrze utrpení posvětil. Nebo i ten, který posvěcuje, i ti, kteří posvěceni bývají, z jednoho (Otce) jsou všichni. Pro kteroužto příčinu nestydí se jich nazývat bratřími, řka: Zvěstovat budu jméno tvé bratřím svým, uprostřed shromáždění prozpěvovat budu tobě"* (Ž.22:23). A opět: *"Aj, já a dívky, které mi dal Bůh"* (Iz.8:18), (Žid.2:10-18).

Příkladem pro syny a dcery Boží, kteří jsou určeni k poslušnosti ve vůli Boží, je sám Boží Syn, který byl poslušný až k smrti na kříži (Fil.2:5-11). Na cestě k ukřižování sváděl zápas v zahradě Getsemane a řekl: *"Smutná je duše má až k smrti ... padl na tvář svou a modlil se, řka: Můj Otče, jest-li možné, nechť odejde ode mne kalich tento. A však ne jak já chci, ale jak ty."* (Mat.26:38-39).

V Mar.14:36 je psáno: *"... ale však ne, co já chci, ale co ty."* Jednou: *"...ne jak já chci"*, potom: *"...ne, co já chci, ale co ty chceš, co chceš Ty, se staň!"*

V Luk.22 je zpráva, že náš Pán a Spasitel v úzkostném boji duše zvolal: *"Otče, chceš-li, přenes kalich tento ode mne, ale však ne má vůle, ale tvá staň se."* (v.42). Také my musíme naši vůli vědomě položit do vůle Boží, abychom byli skutečně spojeni s Bohem a putovali po Jeho cestách, takže pak také plně v Jeho dobré libé a dokonalé vůli budeme nalezeni (Řím.12:1-2). Neboť jenom ten, kdo vůli Boží činí, zůstává na věky (1.Jan.2:17)!

Náš Pán řekl: *"Nebo kdokoli by činil vůli Boží, ten je bratr můj, i sestra má, i matka."* (Mar.3:31-35). A to jsou ti, *"... kteří ne z vůle muže, ale z Boha zplozeni a narozeni jsou."* (Jan.1:13).

Lucifer, syn ranních červánků, se odloučil vyhlášením své vlastní vůle od vůle Boží a stal se Božím protivníkem a nepřitelem. Stále opakoval: *"Chci se povýšit,..."*, *"...vystoupím vzhůru..."*, *"já chci..."*, *"já chci..."* (Iz.14:12-14). To byl jeho hřích, jeho pád, a část andělského světa strhl s sebou. Lucifer se povýšil, chtěl být roven Bohu, právě tak jako *"ten člověk hřichu, syn zatracení, protivící a povyšující se nade všechno, což slove Bůh, aneb čemuž se děje Božská čest..."* (2.Tes.2:1-12). Svržen na zem, odebral se do ráje, zmocnil se hada, a zapletl Evu do rozmluvy o tom, co Bůh řekl. Satan strhl nejprve Evu, potom Adama a všechno lid-

stvo pádem do hříchu vyrval z Boží vůle. Nepříteli se podařilo Evu zatáhnout do svého výkladu a tím do nevíry, neposlušnosti a do přestoupení a vnutit jí svou vůli. On je stále ještě knížetem tohoto světa, který lidi ve všech náboženských institucích svádí, aby věřili jeho výkladům Božího Slova. Syn Boží odolal všem pokušením nepřitele, který si k němu dovolil přijít dokonce s tím "je psáno...", "je psáno...", "je psáno..." (Mat.4:1-11; Luk.4:1-13). Kristus nás vykoupil z moci satana, zachránil z moci temnoty a přesadil zpět do vůle Boží v souladu se Slovem Božím (Kol.1:13).

Velmi vážně říká náš Pán: *"Ne všichni, kteří mi říkají Pane, Pane, vejdou do království Božího, nýbrž jen ti, kdo činí vůli mého nebeského Otce."* Co je platný "Otčenáš", "evangelium blahobytu", jak by to lidé rádi slyšeli, shromáždění s biblickými příběhy, bohoslužby jako náboženská zábava, co jsou platná charismatická shromáždění s uzdravováním, když se všechno při všech děje podle vůle nějakého člověka? Co je platné zpívat "On je Pán, On je Pán...", co je platné, když falešní proroci, kteří se prezentují jako pomazaní Páně, vypočítávají co všechno ve jménu Páně vykonali:

"Zdali jsme ve Tvém jménu neprorokovali?"

"Zdali jsme ve Tvém jménu nevymítali ďáblů?"

"Zdali jsme ve Tvém jménu nečinili divy?"

Je nápadné, že při tomto vypočítávání chybí to nejdůležitější. Žádný z nich nemůže říci:

"Zdali jsme se nenechali na Tvé jméno pokřtít, jak přikázal Petr?" (Sk.2:38 aj.)

"Zdali jsme nekrřtili v Tvém jménu, jako to činil také Pavel?" (Sk.19:5 aj.)

Všeobecně je apoštolský křest na jméno Pána Ježíše Krista odmítán a lidu představován jako bludné učení. Přitom apoštolé vykonávali křest přesně podle Mat.28:19, a jak jim bylo přikázáno, křtili na jméno, v kterém se Bůh jako Otec, Syn a Duch Svatý zjevil.

Pán v onom dni dokonce nad těmi nositeli darů, divotvůrci, muži, kteří mínili, že káží plné evangelium, užívají Jeho svatého jména k vymítání ďáblů z druhých, vyřkne rozsudek: *"A tehdy jim vyznám, že jsem vás nikdy nezmal. Odejdete ode mne, činitelé nepravosti."* (Mat.7:21-23). Ačkoliv v očích lidí jsou obzvláště požehnaní, v očích Božích jsou to muži, kteří mají vlastní programy, aniž by se sami nechali uvést do Jeho vůle. V 1.Sam.15:23 je neposlušnost dána na roveň hříchu čarodějnictví a vlastní vůle dokonce za modloslužbu. Co jsou platné bohoslužby s chvalořečením, když Pán sám řekl: *"Lid tento rty mne ctí, srdce pak jejich daleko je ode mne. Ale nadarmo mne ctí, učíce učení a ustanovení lid-*

ská." (Mar.7:6-7). Všude tam, kde byla zavedena a pevně stanovena vyznání víry, je všechno uctívání marné, neboť Bůh přijímá jen takové uctívání, které se děje ve jménu Ježíše Krista v Duchu a v pravdě (Jan.4:24).

Pavel stále znovu přijímal vůli Boží, neboť už při jeho povolání mu bylo řečeno: *"Bůh našich otců tě vyvolil, abys poznal vůli jeho, a uzřel spravedlivého tohoto, a slyšel hlas z úst jeho"* (Sk.22:14). Pravé povolání také znamená, že tomu, kdo je určen pro službu, je nejprve zjevena vůle Boží. Povolání k službě je povolání k poznání vůle Boží, a poslání spočívá v oznamování vůle Boží lidu. Na základě Božího povolání píše i já biblicky věřícím, jako tehdy Pavel církvi, aby byli uvedeni do dokonalého souladu s psaným Slovem, neboť jedině v něm Bůh oznámil Svou vůli.

Následující biblická místa nám mají dát popud k přemýšlení a mít na paměti, že Pán a Spasitel Svou církev buduje sám podle Boží vůle a dokonává ji ke dni Svého blahoslaveného příchodu.

"Pavel, povoláný apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží..." (1.Kor.1:1).

"Oznámiv nám tajemství vůle podle dobré libosti své, kterou předložil byl sám v sobě..." (Ef.1:9).

"Protož i my, od toho dne, jak jsme to uslyšeli, nepřestáváme se modlit za vás a žádat, abyste naplněni byli známostí vůle jeho ve vsi moudrosti a rozumnosti duchovní" (Kol.1:9).

"Aj, jdu, abych činil, ó Bože, vůli tvou... v kteréžto vůli jsme posvěceni jsme skrze obětování těla Ježíše Krista jednou provždy."

"Nebo jednou obětí dokonalé učinil na věky ty, kteří posvěceni bývají" (podle něm. př. Bible: tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje.) (Žid.10:9-14).

Vůle Boží je nám ukázána jen v Božím Slově, a jenom když skutečně věříme, jak Písmo praví, se naplní, co Syn, který spasené označil za Svě bratry, (Jan.20:17), pro ně vyprosil: *"Posvět je ve své pravdě, slovo tvé pravda jest."* (Jan.17:17).

Nyní musí být podle vůle Boží pravá církev Ježíše Krista opět vybudována na původním základě apoštolů a proroků. Boží spásný pořádek musí být obnoven v učení a praxi v životě všech, kteří patří k Tělu Pána Ježíše, a musí se stát realitou. Jaká byla církev na počátku, musí být také na konci.

Jeho vůle se děje v těch Jeho

Skrze naplnění toho, co Bůh zaslíbil ve Starém Zákoně, se Jeho vůle v církvi dělá od počátku Nového Zákona. Jan Křtitel vystoupil ve vůli Boží. Byl zaslíbeným hlasem, který měl znít na poušti (Iz.40:3). On byl zaslíbeným připravovatelem cesty (Mal.3:1), jak to náš Pán potvrdil v Mat.11:1-19. Protože v Božím království se může jednat vždy jen o bib-

lickou službu, která je buď přijímána anebo odmítána, adresoval Pán Ježíš otázku velekněžím a učencům: "Křest Janův odkud byl? S nebe-li či z lidí?" (Mat.21:23-27). Odpověď duchovenstva byla: "Nevíme!" Zvláštní: Náboženští vůdci nevěděli, kam zařadit, co se dělo v Božím království jim před očima. V Luk.7:24-30 Pán opět potvrdil službu Jana Křtitele a řekl: "Lid vůli Boží následoval, a nechal se Janem pokřtít... ale farizeové a zákoníci pohrdli radou Boží sami proti sobě, nebyvše pokřtěni od něho."

Všude se slaví tradiční bohoslužby, ale na druhé straně je rada Boží duchovenstvem zavrhována, což spočívá v tom, že to, co Bůh podle Své vůle právě činí, odmítají a také lid od toho odrazují. To se stále opakovalo během uplynulých dvou tisíců let, ve kterých Duch Boží skrze probuzení na zemi působil.

Ohlédneme-li se na uplynulých 500 let, můžeme snadno odpovědět na následující otázky: Byla reformace z nebe nebo to bylo lidské dílo? Byli Jan Hus, John Wycliff, Martin Luther, Schwenkfeld, Zwingli, Calvin atd. náboženští fanatici anebo byli ve své době nástrojem Božím?

Byli John Wesley, Whitfield a jiní, kteří byli použiti v dalších probuzeních, muži Boží a nebo jen původci nepokoje?

Byli William Booth, Meno Simos, John Smith, Moody a Finney až po George Millera a hraběte Zinzendorfa muži Boží, nebo to byli náboženští fanatici?

Byl William J. Seymour, barevný kazatel, který v dubnu 1906 vystoupil v Los Angeles, muž Boží anebo demagog?

Byla všechna probuzení od reformace od lidí anebo od Boha? Nastalo vylití Ducha Svatého s nebe anebo to bylo lidské působení?

Průlom k letničnímu probuzení nastal v celém světě ve stejném čase. V různých zemích vystoupili Boží muži, ale všude to bylo působení Ducha Svatého. Letniční hnutí se již nepopírá, naopak: je celosvětově uznáváno, ale ono není tím, čím byla původní církev na počátku.

Bůh ve Své nezměrné milosti daroval ještě jedno probuzení, a sice zcela podle apoštolského vzoru. Kdybych nemohl svědčit o tom, co věrný Pán v našem čase učinil a stále ještě činí, musel bych prosit o odpuštění, že jsem vůbec něco psal. Ptám se ve vší vážnosti: Byla služba bratra Branhama od Boha anebo od lidí? Bylo jemu dané povolání 7. května 1946 z nebe anebo od nějakého člověka? Byla ta mimořádná služba, jakou nikdy předtím žádný Boží muž na zemi neměl, lidské dílo anebo dílo Boží, jímž měla být naše pozornost upoutána na zvěst? Kdo se opováží zapřít, co Bůh učinil?

Po druhé světové válce ležely Německo a Evropa v sutinách. Nikdo neslyšel nic o Billym Grahamovi, Oralu Robertsovi nebo ostatních evan-

gelistech. Byl to ten prostý muž, na kterého Bůh položil ruku. Nejprve byl Dr. Royem Davisem z Houstonu, v Texasu v jižanském baptistickém sboru ordinován za kazatele. Po nadpřirozeném povolání započal svou službu a přišla první probuzenecká vlna, doprovázená Boží mocí. Dny Bible byly opět zde. Podle oficiálních zpráv bylo jeho službou s uzdravováním inspirováno asi pět set evangelistů. A potom následovaly druhá a třetí vlna probuzení, jimiž byly uchváceny všechny konfese.

S obzvláštní službou Williama Branhama bylo spojeno jako u Jana Křtitele naplnění spásných dějin, což byla předurčená Boží vůle. Přece Bůh sám řekl, že pošle proroka jako Eliáše před velkým a hrozným dnem Páně, který měl obrátit srdce dětí Božích k otcům na počátku. Tak je to napsáno v Mal.4:5-6, a potvrzeno od našeho Pána a Spasitele v Mat.17:11 a Mar.9:12. Kdo by se chtěl opovážit tohle popřít? Tři svědkové by měli stačit. Kdyby duchovenstvo bylo dnes dotázáno: "Byla tato mimořádná služba z nebe? Byla samotným Bohem naplánována anebo se stala podle vůle nějakého člověka?", odpověď by byla stejná jako tehdy. Je tragické, že odpovědní lidé i dnes odsuzují, co vůbec nezkusili Slovem, ve skutečnosti to vůbec neznají, natož aby poznali, o co se v království Božím opravdu jedná. Proto Pán musí náboženským vůdcům ve všech kostelech a sborech v celém světě vytýkat, že i dnes radu Boží zavrhnou a odrazují lidi, aby se nechali začlenit do vůle Boží. Vlastní vůle ovládá všechny v kostelních programech a všichni si myslí, že jsou v právu.

Různá probuzení v uplynulých pěti letech uváděla stále hlouběji do Slova. Od ospravedlnění k posvěcení až ke křtu Duchem Svatým jsou církvi navraceny všechny dary milosti a Ducha. Nyní ale musí být uvedeno všechno do souladu se Svatým Písmem podle vzoru z času apoštolů. Církev Ježíše Krista není založena na tom, co bylo rozhodnuto na koncilech od 3. století a stanoveno jako dogmata, je založena jedině na Slově, zbudována na základě apoštolů a proroků, přičemž je Ježíš Kristus sám Úhelný Kámen (Ef.2:20).

Před očima se nám nyní naplňuje, co náš Pán předpověděl pro konečný čas: *"A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všem národům, a tehdy přijde skonání."* (Mat.24:14; Mar.13:10) a také: *"Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činit budou divy veliké a zázraky, tak že by svedli i uvolené, kdyby to bylo možné."* (Mat.24:24).

Právě tak se nyní plní Mat.25: *"Tehdy podobno bude království nebeské deseti pannám, kteréžto uzavše lampy své, vyšly proti ženichovi..."* Poslední zvěst je ten pravý křik k probuzení. A děje se přesně to, co ve Sk.3:20-21 stojí, totiž: *"A poslal by toho, který vám kázán jest, Ježíše*

Krista. Kterého musejí zajisté nebesa přijmout až do času napravení všech věcí; což předpověděl Bůh skrze ústa všech svatých proroků od věků. " To je cíl zvěsti hodiny, která předchází druhému Kristovu příchodu, a nám se dostalo milosti to osobně prožít.

Dvě věci nyní probíhají současně: Shromažďování Izraele ze všech národů do země zaslíbení a opětné vybudování hranic Bohem určených, až po stavbu chrámu a službu těch dvou proroků. Rovněž tak probíhá obnova církve Ježíše Krista ve Slově zaslíbení v mezích, které nám byly stanoveny Svatým Písmem, dokud opravdu všichni nedospějeme k jednotě víry a poznání.

Kdo náleží k církvi Ježíše Krista, následuje poslednímu volání: *"A proto vyjděte z prostředku jejich, a oddělte se, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás. A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery, praví Pán všemohoucí."* (2.Kor.6:14-18), rovněž tak: *"Vyjděte z něho lidé můj, abyste neobcovali hříchům jeho, a abyste nepřijali z jeho ran..."* (Zj.18:4). Opravdově věřící slyší volání, které přichází z nebe, a vycházejí z každého babylonského zmatení a zajetí. Všichni ostatní dělají protiklad: vracejí se zpět anebo zůstávají uvnitř.

Jednota na úkor pravdy?

Stále jasněji se zjevuje, kde se sbíhají nitky světové politiky a sjednocování křesťanských kostelů. Pro všechny, jejichž oči vidí, bylo 11. září 2001 signálem, který nikdy nebude zapomenut. Věže "World Trade Center", tedy centra světového obchodu, se zřítily. Zbyla jen hromada sutin - "Ground Zero" prostě nic.

Spojené státy americké byly založeny v roce 1776. Byla zavedena dolarová měna a dodnes je na jednodolarových bankovkách latinský nápis "Novus ordo seclorum" - "Nový světový řád". Pro příchozí otce to byl nový svět, který vyžadoval nový světový řád. Lidé z celé Evropy se plavili přes oceán a nacházeli nový domov. K nim se řadili i věřící rozličných vyznání, kteří byli pronásledováni římským kostelem, obzvláště kvakeri a mennonité. Byla to země neomezených možností, země pravé náboženské svobody, kde každému byla vrácena lidská důstojnost a všichni mohli věřit podle svého přesvědčení. Nebyl tu žádný státní kostel, žádné státní náboženství, pro všechny to byl opravdu nový svět s novým, svobodným světovým řádem.

Ale nyní se musí světová velmoc USA jako všechny ostatní velmoci podřídit poslední velmoci, "Evropské unii", a jejímu novému světovému řádu. Euro se stává stále více vůdčí měnou. Hlas Vatikánu stále znovu zvěstuje: "Nový světový řád musí být pevně založen na křesťanských

kořenech Evropy." Co je tím míněno, vědí všichni, kdo se zabývali pokřesťanstvím Evropy. Ale člověče slyš a div se: všechno se přizpůsobuje vývoji podle předpověděného proroctví konečného času, totiž že poslední velmoc, "Římská říše", pojme celou zemi. Poněkud skrytě, ale přesto jasně to Bůh předpověděl již skrze proroky ve Starém Zákoně. V Dan.7:23 je psáno: *"Řekl takto: Šelma čtvrtá znamená království čtvrté na zemi, které rozdílné bude ode všech ostatních království, a zřítě vsécku zemi, a zmlátí ji a potře ji."* Krátce na to je řečeno, že poslednímu světovému vládci bude moc vzata a *"království pak i panství, a důstojnost královská pode vším nebem dána lidu svatých výsostí; jehož království bude království věčné, a všichni páni jemu sloužit a jeho poslouchat budou."* (v.27). Čas je blízko!

Světové říše ode dnů Daniele přece známe: Babylonská říše, Perská říše, Řecká říše a nyní jako poslední Římská říše.

Kostel Říma má výhodu, že udržuje diplomatické vztahy se všemi zeměmi s výměnou velvyslanců, nehledě na náboženskou nebo politickou konstelaci. Římskokatolický kostel je jediná světová velmoc, která je sjednocená pod papežem, a on se prohlašuje za odpovědného za všechny lidi na celé zemi. Pouze s ním se může uskutečnit nový "světový řád", který zahrnuje všechny národy, náboženství a kultury.

Donedávna vládl papež Jan Pavel II. z Polska, kde bylo zřízeno 6 nacistických plynových táborů smrti pro "konečné řešení židovské otázky. Byl to on, kdo zdolal světový komunismus, jedinou hrozbu katolického kostela, a jeho přispěním se Německo a Evropa sjednotily. Nový papež z Německa se v první řadě smířil s ortodoxním kostelem a zrušil jeho zavržení z roku 1054. Nyní prožíváme, jak všechny denominace jsou přes ekumenii zvány zpět do mateřského klína římské náboženské instituce. Všechny konfese spolupracují. Dokonce Adventisté sedmého dne, kteří mají po celém světě 15 milionů členů, jsou stále více uznáváni jako protestantský kostel a hledají napojení k celosvětové evangelické alianci. A ta zase vede rozhovory s vatikánským sekretariátem pro sjednocení křesťanů. Ode dnů Luthera žádný svobodný kostel ve své literatuře papeže tak ostře nenapadal a neoznačoval za antikrista jako adventisté. Tvrdí, že papežství zavedlo neděli a že to je "znamení šelmy", a podle toho by všichni, kteří místo soboty dodržují neděli, měli mít znamení šelmy, o němž je psáno ve Zj.14:9-12, a budou ve věčnosti trápeni. Je pravda, že ani sobota ani neděle nejsou "dnem Páně, který přijde jako zloděj v noci" (1.Tes. 5:1-3 aj.). To císař Konstantin, který v roce 321 z podnětu otců kostela, kteří všichni do jednoho nenáviděli Židy, Židům bohoslužbu v sobotu zakázal a přikázal jim povinně neděli.

Také letničně-charismatické skupiny s více než 500 miliony přívr-

ženců spolupracují na procesu sjednocování. Dnes se berlínskému prohlášení z roku 1909, ve kterém je letniční hnutí zatraceno jako "démonické dílo pekla" nepřikládá žádná váha. Všem se jedná již jen o to, aby byli uznáni a patřili k tomu. Co ještě nedávno znamenal pojem "letniční"? Byli to lidé, kteří jako ti věřící o Letnicích skutečně prožili křest Duchem Svatým. Nyní jsou hrdi na to, že již neplatí za sektu jako církev za času apoštolů (Sk.24:14), nýbrž jsou druhým největším "křesťanským hnutím" po katolickém kostele. Podle statistiky činí podíl letničně-charismatických skupin v křesťanství 27,6 %. Jak mnozí, anebo lépe je ptát se, jak velká-nebo spíše-jak malá část z nich patří opravdu Pánu a je ke dni spasení zapečetěna Duchem Svatým (Ef.1:13)?

Žádná jednota na úkor pravdy

Proces sjednocování všech kostelů a náboženství pod vedením Říma je v plném proudu. Již nyní je svoláno grémium, které má určit, jak by mělo být v Římě slaveno 500. výročí reformace. Těžká rána, která této světové velmoci byla v reformaci uštědrěna mečem Ducha, se má nyní zcela uzdravit. Ale musíme se ptát: Může tohle být jednota, za kterou se modlil Ježíš Kristus? Tomu přece nikdo nemůže vážně věřit. Kdo pozorně čte Jan.17, poznává, že Spasitel hovoří ke spaseným, Syn Boží ke všem synům a dcerám Božím, kteří jsou ze Slova a z Ducha znovuzrozeni. Zde jsou citovány jen verše 6 a 23: *"Oznámil jsem jméno tvé lidem, které jsi mi dal ze světa. Tvoji byli, a mně jsi je dal, a řeč tvou zachovali... Já v nich, a ty ve mně, aby dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, jakož jsi ty mne miloval."* Týká se to členů různých kostelů na zemi, kteří jsou nyní zapojeni do procesu sjednocování? Může být světový kostel anebo ekumenie, sjednocení více než 2 miliard lidí, "malým stádem", o kterém mluvil Ježíš (Luk.12:32)? Kdo z nich osobně prožil Boží milost? Kdo prošel úzkou bránou? Kdo opravdu kráčí po té úzké cestě, která vede k věčnému životu (Mat.7)?

V této souvislosti myslíme na reformátora Martina Luthera, který na říšském sněmu ve Wormsu roku 1521 provolal: "Budiž zlořečená jednota, která se uskutečňuje na úkor pravdy!" Jedná se v tomto sjednocovacím procesu vůbec o Pravdu? Nebo jde pouze o kompromisy, politicko-náboženskou jednotu v té různorodosti? Zdali to není to tajemství nazvané "Velký Babylon", matka s dcerami ze Zj.17:5, moderní babylonská věž?

Než v celém světě dojde k sjednocení, musí nastat vyvolání a příprava pravé Církve-Nevěsty. K tomu patří všichni, kdo nyní slyší na hlas nebeského Ženicha, ano ti, kteří slyší, co Duch církvím praví a nepomí-

její poslední zvěst. Skutečně žijeme na konci času milosti; návrat Ježíše Krista, jak je to zaslíbeno v Jan.14, se stále více přibližuje. Přestože nikdo nezná den ani hodinu, poznáváme přece den a zvěst a také, co náš Pán v Mat.24:33, v Mar.13:29 a v Luk.21:31 řekl: *"Tak i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že blízko je království Boží."* (Podle něm. př. Bible: "... že je blízko, ano stojí přede dveřmi.")

Ještě jednou nechť je zdůrazněno z biblického hlediska: nyní je čas vyvolání všech věřících ven ze všech kostelů a náboženství, ze všech národů a jazyků. Návrat jedině k biblické víře, jedině k biblickému učení, jedině k biblickému vzoru, k úplnému souladu s apoštolským učením, jak je dosvědčeno jenom ve Svatém Písmu - to se musí stát. Toto je hodina rozhodnutí, a každý se nyní rozhoduje, kde stráví věčnost.

Aktuální události

S velkými obavami vzhlíží celý svět k Blízkému východu, obzvláště k Izraeli, Libanonu, Sýrii, Iráku a Iránu. Teror narůstá, denně slyšíme o mrtvých. V Iráku se oběti mezi civilním obyvatelstvem odhadují na statisíce; amerických vojáků padly již více než tři tisíce. Problém nebyl vyřešen, ani když za zrazení Saddáma Husajna bylo zapláceno více než 20 milionů dolarů. Nebude to vyřešeno ani nějakým rozsudkem, ani novou "iráckou strategií". Mír a pořádek není v dohledu: šité bojují proti sunnitům a opačně. Z biblického hlediska jsou to předchozí bolesti, až se konečně Zj.9:13-21 a jiné předpovědi naplní. V tomto textu je přikázáno šestému pozounovému andělu: *"Rozvaž ty čtyři anděly, kteří jsou vězněni při veliké řece Eufrat, kteří byli připraveni k hodině, a ke dni, a k měsíci, a k roku!"* Až budou puštěni, zahyne třetina lidstva. Prorok Izaiáš prorokoval: *"Stane se v ten den, že Pán vymlátí klasy od Řeky (Eufrat) až k potoku Egyptskému..."* (Iz.27:12).

Jak dalece jsme schopni posoudit, co se tam děje a celosvětovou situaci, tak stejně všichni chápou, že mír je ze země vzat, ať by po tom celý svět toužil sebevíc. I prezident USA a ministerský předseda Velké Británie jsou po počáteční euforii nakonec bezradní, a navzdory všem porážkám je ještě řeč o "vítězství nad terorem".

Jestliže sledujeme, jakým způsobem hlavy států, pochopitelně obzvláště ti z islámského světa, mluví o Izraeli a USA, pak člověku neujde, jak daleko všechno pokročilo. Je to bezvýznamné, když venezuelský prezident Hugo Chávez, ve shromáždění OSN před zástupci 192 států vystoupí za řečnický pult, pokřikuje se a řekne: "Smrdí to tu sírou ... včera tu mluvil prezident USA, zosobněný satan.?" Potom následovala řeč iránského prezidenta Mahmúda Ahmadínedžáda, a všichni věděli, kolik

hodiny odbíjejí. Svět vzplane: jestli je osm, devět nebo deset atomových velmocí, nehraje žádnou roli. Na každý pád se nyní sjednotí severní a východní velmoci s nepřáteli Izraele přesně tak, jak je to předpověděno v Biblickém proroctví.

Ve všem, co se nyní v celosvětové politické, ekonomické a náboženské oblasti děje, poznáváme, že jsme dorazili na konec času milosti. Sem patří již jen výrok našeho Pána: *"...a náhle přikvačil by vás ten den. Nebo jako osidlo přijde na všechny, kteří přebývají na tváři celé země. Proto bděte, všelikého času modlíte se, abyste byli hodni ujít všem těm věcem, které se budou dít, a postavit se před Synem člověka."* (Luk.21:34-36). *"Přijde pak ten den Páně jako zloděj v noci, v kterém nebesa jako v prudkosti vichru pominou, a živly pálivostí ohně rozplynou se, země pak i ty věci, které jsou na ní, vypáleny budou."* (2.Petr.3:10).

Jak je možné, že především zástupci islámu upírají lidu Izraele právo na existenci a zcela veřejně se dožadují zničení Božího lidu? Proč lidu izraelskému nepřiznají, že smí žít ve vlastní zemi, kterou jim Bůh zaslíbil a dal? To je jasná vzpoura proti Všemohoucímu, který řekl: *"Požehnám také dobrořečícím tobě, a zlořečícím tobě zlořečit budu!"* (1.Moj.12:3). Neřekl snad sám Mohamed s ohledem na lid Izraele: *"Ó, můj lide, vejďte do svaté země, kterou vám Bůh určil!"* (Súra 5:21). Očividně jsou tyto mocnosti, ať náboženského nebo politického zaměření, tak plny nenávisti, že riskují i vlastní zničení. Ale na konci bude muset vzít celý svět na vědomí, že Izrael je Boží vyvolený lid. Než bude Boží království na zemi, musí se pro všechny viditelně naplnit, co Bůh zaslíbil. A to se děje:

"Nebo slituje se Pán nad Jákobem, a vyvolí zase Izraele, a dá jim odpočínutí v zemi jejich." (Iz.14:1).

"Slyšte slovo Páně, ó národové, a zvěstujte na ostrovech dalekých, a rcete: Ten, který rozptýlil Izraele, shromáždí jej, a ostráhat ho bude jako pastýř stáda svého." (Jer.31:10).

"Nebo poberu vás z národů, a shromáždím vás ze všech zemí, a uvedu vás do země vaší." (Ez.36:24).

"...abych se tam soudil s nimi o lid svůj a dědictví své, Izraele, jež rozptýlili mezi pohany, a zemi mou rozdělili." (Joel.3:2).

Jak teprve nedávno vyšlo najevo, chtěl Vatikán rozdělovací plán OSN č. 181 z roku 1947, který počítal s rozdělením Izraele na židovský a arabský stát, použít k tomu, aby Jeruzalém byl podroben pod vládu římskokatolického kostela. Teprve nyní je možno nahlédnout do tajných dokumentů, které 55 let ležely pod zámek. Vatikán tehdy vyjednával obzvláště s katolickými zeměmi Irskem, Portugalskem, Španělskem a Itálií o katolickém převzetí Jeruzaléma. S ohledem na světovou veřej-

nost nebyl plán při zakládání státu Izrael v květnu 1948 prosazen. Ale nyní čas pokročil.

V poslední fázi bude Izrael stěžejním bodem rozporů, kamenem pozdvihování pro všechny národy, neboť je psáno: *"Nýbrž stane se v ten den, že pološím Jeruzalém jako kámen přetěžký všem národům, jež kdožkoli zvedat budou, velmi se urazí, byť se pak shromáždili proti němu všechny národy země."* (Zach.12:3).

Jeruzalém je město, které Bůh od začátku vyvolil. Před třemi tisíci lety byl David pomazán za krále nad Izraelem a dosazen samotným Bohem. Více než sedmdesátkrát je Jeruzalém zmiňován v Bibli ve spojení s Izraelem. Sám Bůh se zjevil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi a Izrael vyvolil za Svůj lid, skrze něj zvěstoval Svůj spásný plán s lidstvem, který nechal sepsat izraelskými proroky. V Jeruzalémě působili proroci, tam vykonával Pán Ježíš službu, tam prožil utrpení a umírání, tam byl vzkříšen a vstoupil na nebe. Tam kázal apoštol Petr první kázání v den založení novozákonní církve pod vedením a inspirací Ducha Svatého. Pravé Slovo, pravé učení vyšlo z Jeruzaléma, jak to Bůh sám určil (Iz.2:2-5; Mich.4:1-3; Sk.2 aj.).

Nyní se Jeruzalém posouvá do centra světové politiky. V oficiálních zprávách se říká: Jeruzalém patří třem náboženstvím. Židovství, křesťanství a islámu. To vůbec nesouhlasí: Jeruzalém je hlavní město Izraele. V Koránu není o Jeruzalému ani jednou zmínka. V jižním Libanonu je zřízena bezpečnostní zóna a všechny snahy se budou ubírat tím směrem, že bude moci být řečeno: *"Nyní je pokoj a bezpečnost..."* (1.Tes.5). Z nejnovějších zpráv lze vyrozumět, že Vatikán nyní vykonává nátlak na Organizaci spojených národů, "aby se uvedly do pohybu konkrétní mírové plány pro Blízký Východ". Co zbývá, je "otázka Jeruzaléma". Proč se nejedná o nějaké jiné hlavní město světa? Proč o Jeruzalém? Protože Bůh vyvolil Jeruzalém a horu Sión pro Svě panování na zemi (Iz.24:23). Podle Dan.9:27 bude jako poslední uzavřena sedmiletá smlouva o Jeruzalému. Brzy nato skončí toto období a vlády se ujme Král.

Byl to od papeže Benedikta XVI. chytrý šachový tah, že se v tom, co chtěl říci o Mohamedovi, schoval za výrok ze 14. století. Tak té druhé straně mohlo být vyčteno, čeho se v minulosti dopustila, že např. muslimští Turci v 1. světové válce doslova vyhladili jeden a půl milionu křesťanských Arménů. Muslimští zástupci zase připomněli křížová tažení a španělskou inkvizici, kdy také mnozí muslimové byli zavražděni. Potom papež zdůraznil, že jeho sporné výroky byly špatně pochopeny, dal najevo svůj respekt před velkými světovými náboženstvími a obzvláště před

islámem a znovu vyzval k dialogu mezi náboženstvími. Jeho předchůdce již vykonal dobrou přípravnou práci, když 14. května 1999 při příležitosti návštěvy patriarchů a imámů z Bagdádu ve Vatikánu políbil Korán. Co se Vatikánu nemohlo podařit na náboženské úrovni, toho dosáhl na politické platformě.

Ačkoliv všichni mluví o Bohu, každý míní něco úplně jiného, dokonce jiného boha, a pomíjejí toho Jediného a Věčného. Tvrdí se, že židé, křesťané a muslimové údajně věří ve stejného Boha. To přece vůbec nesouhlasí! Pravda je, že ten Jeden Věčný Svému izraelskému lidu skrze proroka Mojžíše, s kterým mluvil tváří v tvář, vydal vyznání víry: "*Slyš, Izraeli, Pán Bůh náš, Pán jeden jest!*" (5.Moj.6:4-9). Tak to náš Pán potvrdil rovněž v Novém zákoně (Mar.12:28-33). Boha ve třech osobách Bible nezná a boha, který se nazývá Alláh, také ne.

Tentýž pravý, jediný Bůh nás v Ježíši Kristu, Svém jednorozeném Synu, který se narodil v Betlémě, trpěl za Piláta Pontského a zemřel na kříži Golgaty, sám se Sebou smířil (2.Kor.5:14-21). Bůh se lidstvu zjevil jenom v Ježíši Kristu, jenom v Něm k nám Bůh přišel, a jenom skrze Něj přijdeme k Bohu. V Něm jediném máme spasení a odpuštění hříchů. Krví Beránka Božího, v kterém byl Boží život, jsme omilostněni a jediné v Něm jsme obdrželi věčný život.

Pravé svědectví zní: "*Toto je pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož poslal, Ježíše Krista.*" (Jan.17:3). "*... život věčný dal nám Bůh, a ten život v Synu jeho jest. Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, života nemá*" (1.Jan.5:11-12).

Ve 114 súrách Koránu není nic o odpuštění, o spasení a smíření s Bohem, o přemožení smrti, věčném životě. Co je platné slibovat, že budeme v ráji, když neznají a nevzývají toho, který lotrovi na kříži řekl: "*Vpravdě pravím tobě, ještě dnes budeš se mnou v ráji.*" (Luk.23:34). Lidské sliby nemají žádnou božskou záruku. Jen to, co Spasitel zaslíbil spaseným, to jim také z milosti dal; jen kdo obdržel věčný život skrze víru v Ježíše Krista, může a bude věčně žít.

V očích Božích jsou náboženství vlastní překážkou mezi Bohem a lidstvem. Každé náboženství má svého zakladatele a je vymyšlené a zavedené lidmi. Ale platí: Jenom cesta Boží k nám je naše cesta k Bohu.

Stále nové výklady

Má poslední brožura s odpověďmi na mnohé otázky měla veliký ohlas. Obzvláště sloužící bratři jsou vděční za jasnou řeč. Úmyslně jsem zvolil titul: "Lidé se ptají - Bůh odpovídá skrze Své Slovo", neboť nás nezajímá žádná lidská odpověď a žádný výklad, ať Slova nebo zvěsti.

Kdo je opravdu z Boha narozen, zůstává v něm Jeho semeno - Boží Slovo (1.Jan.3:9). V každém výkladu poplete nepřítel lidem hlavu, jako to udělal Evě. Také hadí jed zůstává pod všemi jazyky, které ty výklady dále předávají (Řím.3:12-17).

Již v prakřesťanství se bratři dostali pod falešný vliv a zavedli zhoubné učení, aniž by tomu mohli apoštolé zabránit. Velice brzy našli Mikulášenci a ti, kteří zastupovali učení Baláma, posluchače a následovníky. Dokonce vystoupila prorokyně Jezabel jako učitelka a svedla Jeho služebníky (Zj.2). Pro konečný čas je toto obzvláště předpověděno (1.Tim.4; 2.Tim.3 aj.). Satanovým úmyslem bylo a stále je zničit Boží pořádek. Přesto zůstává pravé učení apoštolů v jasnosti. Bohem položený základ, na němž je církev zbudována, je skálopevný. Vyvolení se stávají svatým chrámem, místem Božího zjevení, vzdělání v Duchu (1.Petr.2:5-10). Pravá církev bude až do konce domem živého Boha, sloupem a základem pravdy (1.Tim.3:15).

V 2.Kor.6, od verše 14, až po 7. kapitolu verš 1, jsme všichni dotázáni: "*...co má společného spravedlnost s bezzákonností? Co má společného světlo s temnotou?*" atd. Co má Boží Slovo společného s výkladem satana? Buďte tvoříme jako údý tělo Páně, chrám Boží, nebo náboženskou jednotu, srovnatelnou se satanovou synagogou (Zj.2:8-11). Buďte věříme Slovu nebo výkladu.

Náš Pán mluví ke Svým: "*Již vy čistí jste pro řeč, kterou jsem vám mluvil.*" (Jan.15:3). Kdo zůstává ve Slově, zůstává v Bohu. Kdo se zaplete do výkladu, je zajatcem satana. Proto Pavel psal, že se tito lidé musí vyvléknout z ďáblovy smyčky, aby nebyli nepříteli nadále po vůli (2.Tim.2:26).

Až do konce budou praví služebníci Boží předkládat na stůl Páně čistý pokrm, totiž zjevené Slovo (Mat.24:45-47). V Iz.28:8 je naopak psáno o stolech, které "*...jsou plné vývratků a lejn, tak že žádného místa čistého není.*" Potom je dána výzva: "*Toto je odpočínutí, způsobte odpočínutí* (rozvlažení - v něm. př. Bible) *unavenému, toto je, pravím, odpočínutí. Ale nechtěli slyšet.*" (v.12). Tuto důležitou myšlenku o rozvlažení rozvedl apoštol Petr ve Sk.3:19-21, totiž že Ježíš zůstane v nebi, dokud nepřijde čas rozvlažení, duchovní občerstvení, pozdní déšť, kdy všechno bude znovu uvedeno do správného stavu. Jen v pravé víře a v poslušnosti ve vůli Boží dosáhneme tohoto cíle. Boží zvěst byla nanovo zvěstována ústy bratra Branhama s křišťálovou jasností, aby Církev-Nevěsta byla připravena k okamžiku, kdy se Ženich vrátí.

Věřím v povolání a poslání bratra Branhama. Věřím jeho zvěstování Slova, které bylo věrné Bibli. Věřím každému zjevení, které z Ducha

Božího obdržel pro církev. Věřím, že byl zaslíbeným prorokem, který měl přijít před hrozným dnem Páně. Věřím, že jemu svěřená zvěst předchází druhému příchodu Krista. Nevěřím ale ani jedinému výkladu, které mnozí vkládají do jeho výroků. Ve všech publikacích v uplynulých čtyřiceti letech jsem službu bratra Branhama uznával a obhajoval. To jsem činil také v mnohých přednáškách po celém světě. Od mé první brožury "Věř jen tomu TAK PRAVÍ PÁN", ve které jsem vyložil službu bratra Branhama z biblického hlediska, bylo během let jen v anglickém jazyku rozesláno více než 200 000 exemplářů do celého světa.

Hned v prvním shromáždění 1955, když jsem slyšel kázat bratra Branhama, jsem mohl poznat, že je mužem Bohem poslaným. Prožil jsem, že slovo z Žid.13:8 nebylo jen slovo napsané nad podiem, nýbrž že vzkríšený Pán se na podiu prokázal jako tentýž včera i dnes a tentýž na věky. Jsem očitý svědek té neomylné prorocké služby.

S hlubokou vděčností se rozpomínám na první uvítání 15. srpna 1955 a další setkání s tímto Božím mužem. V jednom rozhovoru 11. června 1958 jsem se ho ptal na rozdíl, který jsem postřehl mezi jím a jinými evangelisty, kteří přišli na konferenci "Voice of Healing" (Hlas uzdravení) do Dallasu v Texasu. Odpověděl: "Já mám přinášet zvěst." Na konci rozhovoru dodal: "Bratře Franku, ty se vrátíš s touto zvěstí do Německa."

Věčně věrný Bůh to tak určil, že z Jeho vůle musím Jeho lidu ten pokrm rozdávat. Bůh to také vedl, že všechna kázání bratra Branhama mi byla posílána. Až do jeho odchodu v prosinci 1965 jsem byl s ním a jeho službou deset let spojen zřejmě jako nikdo jiný na světě. Musel jsem tento vzácný duchovní pokrm uskladnit, až do doby, kdy měl být rozdáván. Jeho kázání jsem překládal do německého jazyka a tak jsem lidu Božímu dále předával duchovní pokrm (viz snímek z Curychu se stolem plným knih). Postaral jsem se také o to, že kázání byla přeložena ještě do mnoha jiných řečí.

Protože jsem sám k tomu nic nepřidal, nýbrž jsem byl Pánem uznán za hodna nést zjevené Slovo do celého světa, vzdávám Jemu jedinému tu čest. Ani povolání ani poslání nebylo mé rozhodnutí - byla to Boží vůle, že poslední zvěst předávám dále, jak jsem ji od Pána obdržel. Na všech kontinentech, ve všech zemích světa, kde mne věčně věrný Bůh použil jako hlásnou troubu, jsou lidé, kteří Jeho Slovo vděčně přijali a až do dnešního dne Pánu Ježíši zůstávají věrni.

Děkuji Bohu za bratry, kteří se pevně drží Slova pravdy, a nesu bolest za všechny, kteří propadli za oběť vlastním výkladům a tomu, co jiní říkají. Ale ještě je čas milosti a všichni mají možnost nechat se uvést do vůle Boží podle Slova Božího (Jak.5:19-20).

Také v tomto roce jsem mohl každý měsíc podnikat cesty do celého světa. Tisíce slyšely Slovo a sloužící bratři byli obzvláště posíleni. Mnoho by mohlo být napsáno o tom, co Bůh činí.

Jsme Bohu vděční též za to, že naše shromáždění každý první víkend v měsíci tady v misijním centru jsou tak hojně navštěvována. Věřící přicházejí z celé Evropy a celého světa. Kázání se simultánně překládají do 12 jazyků, takže je mohou sledovat všichni přítomní. Internetem se přenášejí v sedmi jazycích do celého světa. Obzvláště vděční jsme za naše starší v lokálním sboru - bratra Leonharda Russe a bratra Paula Schmidta. Všichni jsme zestárlí, ale Pán dává denně novou sílu k službě. Právě tak si vážíme všech ostatních bratrů v různých městech a zemích, kteří nesou Boží Slovo a zvěstují věčně platící evangelium Ježíše Krista, našeho Pána.

Bratřím a sestrám, kteří se podílejí na práci zde v misijním centru v kanceláři, tiskárně, při zpracování a rozesílání, bych chtěl na tomto místě srdečně poděkovat, též bratřím, kteří odpovídají za internetový přenos a vysílání v televizi, která jsou rovněž vysílána v různých zemích. Můžeme právem říci, že Bůh se stará o všechno a daroval všechny talenty, takže pověření se dá vykonávat lokálně a v celém světě.

Při této příležitosti bych chtěl také ze srdce poděkovat, že toto misijní dílo, které je spojeno se spásným plánem Božím, podporujete svými modlitbami a příspěvky. Jak je známo, rozesíláme veškerou literaturu, kazety, CD a DVD, zásadně v každém jazyku bezplatně do celého světa.

Ne každý může být činný zde v misijním centru, každý se nemůže počítat k lokálnímu sboru, ale všichni mohou náležet k církvi prvorozených, ať žijí kdekoliv, a všichni mohou mít podíl na požehnané práci v království Božím. Věříme s přesvědčením, založeném na Svatém Písmu, že nyní prožíváme poslední úsek spásných dějin. Boží zvěst se nevrací zpět prázdná, nýbrž vykonává, k čemu je vyslána. Jsme Bohu vděční za to, co v přítomnosti dělá a očekáváme na závěrečné působení Boží až k dokonání, když přijdeme od víry k hledění. Na základě vůle Boží se to stane se všemi, kteří budou nalezeni v poslušnosti víry. Do roku 2007 vám přeji Boží bohaté požehnání. Nechť je to pro nás všechny spásný rok, abychom se dostali do našeho právoplatného vlastnictví. Vzpomínejte na mne v každodenních modlitbách.

Br. Frank

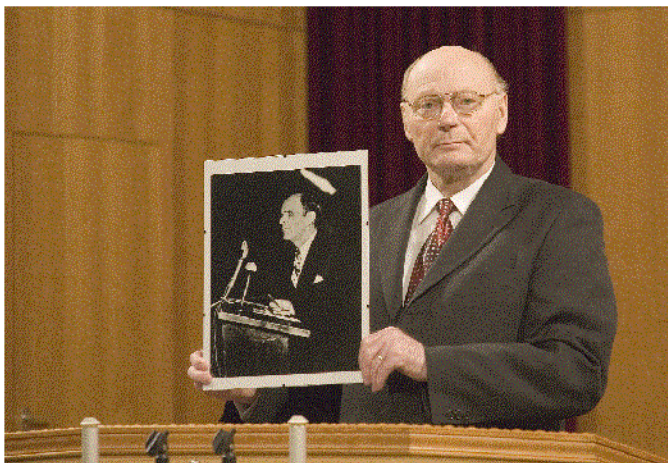

Snímek ze shromáždění v prvním týdnu v prosinci 2006 v misijním centru v Krefeldu. Lidé přicházejí od západu i východu, jak to sám Pán řekl: "Přijdou lidé z mnoha zemí..." V těchto shromážděních jsou probírána aktuální biblická témata a také současné události.

Částečný pohled z velkého, požehnaného, závěrečného shromáždění v Abidžanu na Pobřeží slonoviny ze 17. září 2006. Bratři se cítili být vedeni k pronajmutí stadionu s 16 000 místy a ve třech shromážděních byl naplněn.

Jako ve velkých shromážděních v srpnu 2006 v Rumunsku, jsem se i zde ptal: "Kolik vás se nechalo biblicky pokřtít na jméno Ježíše Krista?" A všechny ruce se zvedly. Když jsem se ptal dále: "Věříte všichni Boží zvěsti pro tento čas?" Zaznělo tisícinásobné "Amen!"

Originální fotografii s nadpřirozeným světlem nad bratrem Branhamem jsem držel v rukou 18. prosince 1969 ve Washingtonu v umělecké galerii na Constitution Avenue. Bratr Branham několikrát připomínal, že je tam vystavena. Negativ byl vědecky zkoumán místopřísežným ověřovatelem sporných dokumentů Dr. Georgem J. Lacym a shledán jako pravý. Toto světlo sestupovalo při modlitbě za nemocné nad dotyčnou osobu, za kterou se měl bratr Branham modlit, a bylo mu ve vidění ukázáno vše, co se týkalo dotyčné osoby. To bylo to mimořádné a nadpřirozené v jeho službě. Věřil jsem tomu, co bratr Branham říkal, chtěl jsem, jako kdysi Tomáš, dotknout se toho rukou, a abych jako Jan mohl dosvědčit: "Co jsem na vlastní oči viděl a čeho se ruce mé dotýkaly..."

Kázání bratra Branhama se průběžně tisknou a rozesílají. Také v Curychu je stůl s knihami pro každého zájemce. Činím, co mi Pán sám přikázal: Zaprvé káží Slovo Boží, zadruhé dávám k dispozici kázání bratra Branhama bez komentářů a zdarma. Mnohé dotazy ukazují, že ta zvěst je stále ještě aktuální. Právě tak důležité je zvěstování Božího Slova. Obojí patří k sobě a tvoří jednotu.

Doposud nikdy nebyla rada Boží tak jasně a obsáhle zjevena a vyložena. Připomínáme si také slovo, které apoštol Petr napsal: "A máme přepevnou řeč pro rockou..." a rovněž: "I zůstávali v učení apoštolském, a v společnosti, a v lámání chleba, a na modlitbách."

Mission-Zentrum

Postfach 100707
D-47707 Krefeld

telefon: 02151/545151

fax: 02151/951293

e-mail: volksmission@gmx.de

e.frank@freie-volksmission.de

<http://www.freie-volksmission.de>

Svobodná lidová misie

informační kancelář

Doubecká 556

Jahodnice

Praha 9 - Kyje, CZ-198 00

telefon: 281 931 729

e-mail: svobodna.lidova@post.cz

<http://www.svobodnalidovamisie.cz>

Oznámení shromáždění

Dá-li Bůh, bude se v závěru roku 2006 konat shromáždění s Večeří Páně a hodem lásky v Curychu, v Lidovém domě 24. prosince od 14.00 hodin.

V Krefeldu se budou nadále velká shromáždění konat tak jako dosud v prvním víkendu v měsíci. První shromáždění v roce 2007 se budou konat 6. a 7. ledna.

Bylo by to krásné, kdyby sourozenci z různých zemí a států se také na konci roku mohli shromáždit i když třeba v malých skupinkách, a společně přejít v modlitbě do nového roku. Boží láska nás spojuje, neboť jsme údy těla Ježíše Krista. Již tam, kde se dva nebo tři sejdou v Jeho jménu, platí zaslíbení, že Pán bude v jejich středu.

Cesta do Izraele

Dá-li Bůh a naleznete-li se dost účastníků, podnikneme také v následujícím roce opět cestu do Izraele, tentokrát od pondělí 7. května do čtvrtka 17. května 2007.

Cesty do Izraele byly opravdu požehnáním pro všechny, kteří se jich zúčastnili. My tím vyjadřujeme spojení s lidem Izraele a rovněž prožíváme veliké požehnání ve Svaté zemi.

Předpokládáme, že celková cena bude jako posledně přibližně 1650 Euro. Bylo by krásné, kdyby obzvláště mladí lidé mohli jet s sebou. Prosíme všechny, aby si dovolenou naplánovali podle programu a přihlásili se do konce ledna.

La guida a I SOMMI PONTEFICI ROMANI

 PAPA GIOVANNI XXIII 1963-1963	 PAPA PAOLO VI 1963-1968	 PAPA GIOVANNI PAOLO I 1968-1968	 PAPA PAOLO VI 1963-1968	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985	 PAPA GIOVANNI PAOLO II 1978-1985
---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	--	---	--	--	--	--	--	--

V roce 1138, tedy uprostřed epochy sedmi ukrutných křižáckých tažení (1095-1292), věští irský kněz Malachi, že po tehdejších papeži přijde ještě 103 papežů, takže až do konce času jich bude celkem 266. Vatikán tomu věří a proto zcela oficiálně vydal zde zveřejněné medailony ve 266 rámečcích. V nich jsou zobrazeni všichni papežové, také Benedikt XVI. Tento 265. papež by měl panovat, kdž se všechno jako smrtš roztočí kolem Jeruzaléma, tak je řečeno v té věštbě. V ní byl označen za mírového papeže, jako "Gloria Oliva". Po něm má přijít úplně poslední, který si zase nasadí papežskou korunu s nápisem "VICARIVS FILII DEI" (VICARIVS = VICARIUS - napsáno v latinské podobě, U se v latině píše jako V (Zástupce Syna Božího) a povede všech na světová náboženství k předpověděné apokalyptické ekumenii. Poslední tiára, která byla zhotovena pro papeže Pavla VI. roku 1963, se nalézá ve Washingtonu. Kdo by se tomu divil, kdž by další papež přišel z USA?